

מ"ת 25166/07/15 - יעקב (מטיטה) בן שטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	יעקב (מטיטה) בן שטרית
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטת

לפי בקשה לעיון חוזר במעצרו של המבקש.

הרקע הדיוני

הואיל והרקע העובדתי לבקשה זו מצוי בפרשה רחבת היקף, מצאתי להביא מתוך החלטתי בבקשה קודמת של המבקש לעיון חוזר אשר בה החלטתי ביום 21.6.20. ואלה הדברים אשר הובאו בהחלטתי הנ"ל כרקע העובדתי ואשר נאמרו בהחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 1770/20 בבקשת המשיבה להאריך מעצרו של המבקש לפי סעיף 62 ל"חוק המעצרים" (חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996). וכך נאמר:

"ביום 13.7.2015 הוגש נגד המשיב ו-17 נאשמים נוספים כתב אישום רחב יריעה הכולל 13 אישומים שעניינם עבירותחמורות שבוצעו במסגרת פעילותו של ארגון פשיעה בינלאומי, בפרשה המכונה "פרשת 512" (להלן: התיק העיקרי). פרטי האישומים תוארו בהרחבה בהחלטות קודמות של בית משפט זה ואין צורך לחזור ולפרטן כאן. אזכיר בקצרה כי כתב האישום מייחס לראשי ארגון הפשיעה ולחבריו מעורבות בין היתר במספר עבירות רצח וניסיון לביצוע רצח, מעשים אשר הביאו גם למוותם ולפציעתם של חפים מפשע; עבירות של סחר, ייצוא, ייבוא והספקה של סמים בהיקפים גדולים מאוד של מאות מיליוני ₪; עבירות אלימות חמורות אחרות; רכישה והחזקה של אמצעי לחימה וכן עבירות מס ועבירות של הלבנת הון. כתב האישום מייחס למשיב, נאשם מס' 17 (המבקש כאן -א.ה.) שלושה אישומים בגין עבירות של סחר בסמים מסוכנים במסגרת ארגון פשיעה (אישום מס' 11), חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה (אישום מס' 12) ורכיבו עבירות מס במסגרת ארגון פשיעה (אישום מס' 13). על פי הנתען, המשיב נטל חלק בייצוא, ייבוא, מסחר והספקת סמים בכמויות עתק, במסגרת הזרוע היפנית של הארגון; תקף בסין עד מדינה נוכח סכסוך כספי בין השניים; וכן התחמק ועור לאחריה לחמוק משלום מס בגין עסקאות הסמים שנערכו כחלק בפעילות הארגון. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. ביום 15.3.2016, לאחר הגשת תסקיר ובהסכמת הצדדים, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני.

מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני הוארך מספר פעמים, חלקם בהסכמה וחלקם לאחר דיון והחלטה של בית משפט זה. ביום 5.2.2018, בשל הימנעות הדיונים בתיק, המיר בית המשפט המחוזי את מעצרו המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני במעצר בית בתנאים, תוך שהותר לו לצאת לעבודה, ואף אושרו לו הקלות נוספות. ביום 1.4.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום נוסף, בבית משפט השלום בתל אביב, בו יוחסה לו עבירה של הספקת סמים מסוכנים, בגין העברת סם מסוכן מסוג בופרנורפין לנאשם 5 בזמן ששניהם שהו באולם הדיונים בבית המשפט המחוזי בו מתנהל התיק העיקרי (להלן: התיק הנוסף). לצד כתב אישום זה הוגשה גם בקשה למעצרו המשיב עד לתום ההליכים בתיק זה, ובית משפט השלום נענה לבקשה והורה כמבוקש.

במקביל לכך הוגשה ביום 4.4.2019 גם בקשה לעיון חוזר במעצרו של המשיב בתיק העיקרי, בה התבקש מעצרו מחדש של המשיב על רקע מעשיו מושא כתב האישום החדש שהיה בהם גם משום הפרת תנאי שחרורו למעצר בית בתיק העיקרי. ביום 5.5.2019 קיבל בית המשפט המחוזי את בקשת המדינה והורה על מעצרו המשיב עד לתום ההליכים נגדו בתיק העיקרי, תוך שנקבע כי מעשי המשיב מצביעים על רמת מסוכנות גבוהה שאינה מאפשרת לנת בו אמונו ולהותירו בחלופת מעצר".

כאן המקום לציין כי באשר להליכים בכתב האישום הנוסף הרי שהמבקש נדון זה מכבר, בבית משפט השלום, וביום 14.5.20 נגדו דינו למאסר למשך 9 חודשים בניכוי ימי מעצרו. עולה מתוך כך, כי למעשה ביום 2.1.20 סיים המבקש לרצות עונש המאסר בגין התיק הנוסף, יצוין כי כיום, עומד ותלי ערעור המדינה על קולת המדינה של כ-30 חודשים, לדבריו תקופה ארוכה יחסית, לפיכך, גם אם יורשע המבקש בפרשה המכונה 512, העונש הצפוי לו לא יאחז חמור במידה רבה

טיעוני באי כוח הצדדים

בדיון שהתקיים לפני ביום 25.11.20 שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים בבקשה זו שלפני. בא כוח המבקש מבסס טיעונו על חלוף הזמן. רוצה הוא לומר כי מרגע שסיים המבקש עונש המאסר בתיק הנוסף, למעשה יש "להחזיר הגלגל אחורנית" דהיינו לנקודת הזמן שהייתה עובר למעצרו בגין התיק הנוסף. ומשכך, ובשים לב כי עובר להליכים בתיק הנוסף היה המבקש משוחרר ממילא יש כיום בסיס לשחרורו. עוד מוסיף וטוען בא כוח המבקש כי המבקש עצור במצטבר תקופה של כ-30 חודשים, לדבריו תקופה ארוכה יחסית, לפיכך, גם אם יורשע המבקש בפרשה המכונה 512, העונש הצפוי לו לא יאחז חמור במידה רבה מהתקופה המצטברת כאמור.

בא כוח המבקש טען כי לצורך בחינת שחרורו של המבקש, יש מקום להורות על קבלת תסקיר שירות המבחן אשר יבחן ויתן המלצותיו באשר למעצרו או שחרורו של המבקש. בא כוח המשיבה מתנגד לבקשה. ראשית מתנגד הוא לקבלת תסקיר משירות המבחן. התנגדותו מבוססת על אי האמון שניתן במבקש במסגרת ההליכים וההחלטות השונות בבקשותיו לעיון חוזר כמו גם בבקשות המשיבה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. לפי טענה זו, מעת המעשים המצויים בבסיס כתב האישום הנוסף וממילא בבסיס הרשעתו של המבקש בעבירה של הספקת סם בין כותלי בית המשפט בעת שהמתין להליכים בעניינו בפרשה הנוכחית, הרי שאין ליתן בו אמון. לעומת זאת, בא כוח המשיבה טען כי מעשהו של המבקש בגין הורשע בכתב האישום הנוסף מצביע על מסוכנותו הרבה. רוצה לומר כי מעבר למסוכנות העולה מתוך עצם ומהותה עבירה של הספקת סם, הרי שמעשה זה יש בו ממילא להצביע על התעצמות מסוכנות זו, בבחינת נסיבה מחמירה ומעצימה.

עוד טען בא כוח המשיבה כי לנוכח העובדה שבעבר, לפני מעצרו של המבקש, שהה תקופה ארוכה בחו"ל ובשים לב שהמשפט עומד לפני ישורת אחרונה הרי התעצם גם החשש להימלטות מן הארץ ואמינות הדין.

דיון והכרעה

כפי שהיה ברור לבא כוח המבקש כמו גם לבא כוח המשיבה וממילא לבית המשפט, לפני המבקש עומדת משוכה גבוהה ביותר שבמקרה זה, אין בידו כדי לגבור עליה. הדברים נאמרו באופן מפורש על ידי כב' השופט ע' פוגלמן בבש"פ 4639/20 בהחלטתו מיום 12.7.20 בערר שהוגש על החלטתי מיום 21.6.20 בה דחיית בקשת המבקש לעיון חוזר, שנימוקה, אנב הדברים, דומים עד כדי זהים לנימוקי הבקשה שלפני. ראוי לציין כי בדרי כב' השופט ע' פוגלמן צוטטו בהחלטת כב' השופט ד' מינץ בהחלטתו בבקשת המבקש להאריך מעצרו של המבקש לפי סעיף 62 לחוק המעצרים בבש"פ 5352/20. לשם שלמות הדברים אביא אף אני מדבר כב' השופט ע' פוגלמן, וכך נאמר:

"לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים לא מצאתי עילה להיתער לערר. בית משפט זה עמד, הן בעניינו של העורר (בש"פ 6531/19 מדינת ישראל נ' בן שטרית (10.10.2019) (להלן: בש"פ 6531/19); בש"פ 1770/20 מדינת ישראל נ' בן שטרית (12.3.2020)), הן בעניינו של אחר שעבר עבירה דומה נוספת במהלך אותה פרשה (בש"פ 2120/20 מדינת ישראל נ' אוזיפה (6.4.2020)). על העובדה שהפרת האמון שניתן בו באופן בוטה באולם בית המשפט מציבה משוכה גבוהה מאוד לפני נאשם בבואו לבקש מעצר בפיקוח אלקטרוני או מעצר בית, וכפי שציננה השופטת ע' ברון, הפרת האמון ונסיבות המעשים המיוחסים לו מעידים על מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו, וזאת מעבר לזו הנלמדת מהמעשים המיוחסים בתיק העיקרי (בש"פ 6531/19). בנסיבות האמורות, בהינתן העובדה שניסיוני ההגנה בחליף העיקרי אמורים להיות מוגשים במועד קרוב, ובשים לב לעברו המכביד של המשיב, שגם הוא מלמד על מסוכנותו, אין עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי".

באשר לסיפא של הדברים, כמצוטט לעיל, דהיינו השלב הפרוצדורלי בו מצוי התיק, הרי שכיום מצוי התיק לאחר סיכומים ולפני הכרעת הדין. בבואי החלטתי במחלוקת שבין הצדדים נותני דעתי למכלול השקולים הצריכים לעניין. לא התעלמתי ולו בשמץ מטיעונו רבי המשמעות של בא כוח המבקש ובמיוחד לנוכח התקופה הארוכה בה נתון המבקש במעצר ובלי להתעלם מהטענה כי המשך מעצרו של המבקש כיום, לאחר חלוף תקופה כה ארוכה, יש בה משום מקדמה על חשבון העונש וכדבר הזה, כידוע, מטעמים ברוחים לרבות משום חזקת החפות העומדת למבקש, לא יישקל בהליכים של מעצר עד תום ההליכים. יחד עם זאת, אני חוזר לאותה משוכה גבוהה כמצוין לעיל, אשר איז סבור כי גם כיום, בחלוף זמן מעת מתן החלטותיהם של השופטים ד' מינץ וע' פוגלמן, הרי שאין להורות על שחרור המבקש, ויחירה מזו, לנוכח מסוכנותו הרבה, ובמיוחד העובדה שלטונם הרשעתו על פי כתב האישום הנוסף ממילא אין מקום ליתן במבקש אמון, איז איז סבור גם שאין מקום להורות על קבלת תסקיר משירות המבחן.

אשר על כך, אני דוחה הבקשה.

עותק מהחלטת זו יועבר לצדדים.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"א, 26 בנובמבר 2020, בהעדר הצדדים.